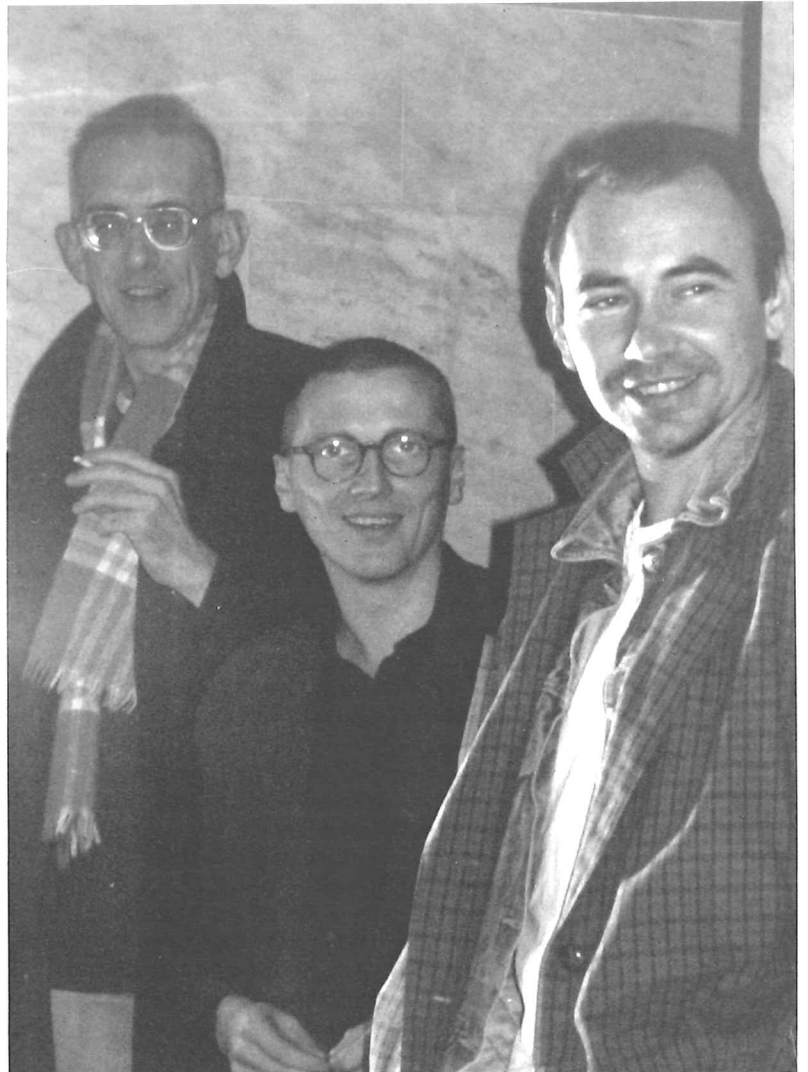

Theater als een nauw pad

Needcompany speelt *Julius Caesar*

In tegenstelling tot zijn vorige producties *Need to know* en *Ça va*, die in hoofdzaak associatieve collages van beelden en teksten waren, koos Jan Lauwers als uitgangspunt voor zijn derde regie *Julius Caesar* van William Shakespeare. Reeds in *Need to know* werkte hij met fragmenten uit Shakespeares *Antony and Cleopatra*, maar die passages maakten toen deel uit van een niet-narratieve, sterk visueel-associatieve voorstelling rond de grote thema's : macht, liefde en dood. Die thema's vinden we, enigzins herschikt, ook terug in *Julius Caesar*. Het verhaal is bekend. Lauwers volgt in grote lijnen de plot : van de eerste samenzweerderige gesprekken tussen Casca, Cassius en Brutus, over de moord op Caesar en de beroemde lijkredes van resp. Brutus en Antonius, tot de veldslag waarin Antonius de verraders verslaat en de macht usurpeert. Lauwers wikkelt de intrige af en tegelijk maakt hij er opnieuw een kluwen van : de wereld van de fictie, de personages, het verhaal wordt doorkruist door de wereld van de scène, van de acteurs, het theater. En die tweede wereld, de wereld van het spel, de speelsheid, eist naarmate de voorstelling vordert steeds meer aandacht van de toeschouwer voor zich op.

We hadden een gesprek met regisseur Jan Lauwers en twee van de acteurs van *Julius Caesar* : Dirk Roofthoof (Cassius) en Mil Seghers (Caesar). Een gesprek over de evolutie van Epigonen zlv naar Needcompany, over het collectief werkproces, over de gevoeligheid van het medium theater, over de schoonheid van beelden en het gevaar daarvan, over de geschoolde en de niet-geschoolde acteur, over vals spelen, over tekst en choreografie.

V.l.n.r. Mil Seghers, Jan Lauwers, Dirk Roofthoof
Foto Bart Verstockt